Colinde, colinde… cu Preludiu

(Grigore Constantinescu – 22 decembrie 2011)

Din „lada de zestre” a colindelor ce împodobesc Sărbătorile iernii, dirijorul Voicu Enăchescu a ales, pentru programul de Crăciun al coralei camerale „Preludiu”, desfăşurat în Studioul „Mihail Jora” al Societăţii Române de Radiodifuziune, nenumărate nestemate sonore. Conform unei idei generice, artiştii ne-au propus o călătorie în timp şi spaţiu, mai multe peisaje pitoreşti, în care marea sărbătoare se cântă cu aceeaşi bucurie. Dincolo de hotarele româneşti, am fost împreună la colindat în Germania, Anglia, Franţa, Rusia, America de Nord şi America Latină – descoperind melodii îndrăgite sau, uneori, auzind, poate prima oară, cântece legate de evenimentele sfârşitului de an. La punctul final al programului, tradiţionalul şi popularul **Moş Crăciun** anunţa intrarea în perioada aniversară a celor patru decenii de viaţă artistică a ilustrului ansamblu protejat de Tinerimea Română, formaţie care, printr-un joc de rotaţie în timp, şi-a păstrat mereu credibilă, la propriu şi la figurat, vârsta adolescentină, răsfrângând acest efect şi asupra mentorului său, dirijorul Voicu Enăchescu.

Le-am ascultat adesea programele, aşa încât observatorul fidel poate gândi, ca mine căci, de la o etapă la alta, s-a format, inconfundabil, **stilul Preludiu**. Este vorba de cultura frazei, estetica sunetului, echilibrul registrelor, firescul expresiei, dicţia ferm educată, indiferent în ce limbă ar fi textul piesei abordate, consecvenţa manierei de redare, fără „pete albe” sau popasuri rutiniere. Totul este viu, firesc, plin de plăcerea rostirii cântate, sub indicaţiile dirijorului, cu o memorie complex educată pentru a răspunde multiplelor cerinţe.

Dacă am reinventariat sub imperiul impresiilor de acum calităţile **Preludiului**, să remarcăm totuşi realităţile imediate ale derulării programului, extrem de bine susţinut, cu o echilibrare a reperelor repertoriale, încadrate de creaţii româneşti mai vechi, inclusiv **Trei crai de la răsărit** de Anton Pann sau altele construite pe amintiri, ca **Steaua sus răsare** de Dan Buciu şi **După datini** de Alexandru Paşcanu. Ca întotdeauna, linia şlagărelor şerpuieşte ornamental, spre plăcerea publicului, fie că am ascultat **Stille nacht** de Gruber, fie că luminozitatea veseliei a vibrat la **Oh, happy Day**, în care sensibilul Stelian Coman a dialogat cu coriştii.

Concertele de sărbători au o aură anume, în care sunt cuprinşi laolaltă interpreţii şi ascultătorii. **Preludiu** a oferit, din această perspectivă, un semn de linişte şi dorinţă de bine, în ambianţa familială a clipelor ce reunesc sentimente de afecţiune şi datini străbune.